Varga Csaba
Lyuk szavunk

A magyar őrzite meg legeredetibb állapotában az egykor még közös ősnyelvet.

Közvetlen egyezés: lyuk, luk, lik, lék, lyuk (orosz), loch (lengyel), Luk (német), Luke (német), Loch (német), lac (francia), leac (angol), loch (angol), lac (angol), lack (angol), lac (latin), lakk (ógörög)

A lyuk, luk, lik, lék szó elemi gyöke: le. Értsd: ami lefele, lejjebb, lent van. A LE szó úgy képezve, mint pl. a tök, rák, csök* stb. szavakat: lek, más magánhangzókkal: lék, lák, luk, lyuk, lók.

Luk jelentése: valamely testbe vagy térbe mélyedő nyílás. Luk a lék is, csak kissé beszűkült a jelentése, leginkább dinnyébe, jégbe, koponyába vágott nyílást értünk alatta. A székelyeknél jelenti még: lák = tó, mocsár, lók = két hegy közötti völgyecske.

Más nyelvekben ugyanez a szó:

Lengyel: loch = üreg
Orosz: lyuk = lyuk
Magyar: lyuk, luk, lék, lák, lók
Német: luk = luk (lejáró hajón); Luke = lék, lyuk, nyílás; leck = lukas, lékes hajó; Loch = lyuk (börtönt is jelent), Loch|en = lyukni (-en = -ni): lyukasztani; Lochpresse, azaz lyukprés(elő)** = lukasztó
Francia: lac = tó; luc|arne = luk; lac = női nemiszerv
Angol: leac = lék; loch = luk (pl. Loch|ness); lack = hiány; lac|una = rés
Latin: lac|uno = mélyeszt; lac|una = lyuk, mélyedés; lac|us = tó
Ógörög: lakk|osz = üreg, tó

Itt is hangsúlyozom: nem kell népeket vándoroltatni, keresztül-kasul átadás-átvételeket feltételezni: e nagy egyezés a még közös ősnyelv máig változatlanul maradt részlete. De látható, hogy csak a magyarból magyarázható meg e szó értelme is, ami azt jelenti, hogy a magyar a legrégibb, legtisztább állapotában megmaradt ősnyelv.

* Csök a k nélkül: csö, cső, ugyanis csök, pl. bikacsök, a bika himvesszejét jelenti, s az cső alakú.

** A prés p hangja csak kiejtési dísz, így press, prés p nélkül: res, ros, s ez a szótöve a roskad, roskadó, roskaszt, roskatag, s>z: rozzant stb. szavaknak, de a rossz (régen: rosz) is ez a szótő, jelentése: ami eredeti épségét elvesztette. Természetesen előbb a magyar res, ros tőszavaknak kellett meglenniük, hogy később más nyelvekben (a latinból eredően) megjelenhessen előtte a díszítő p hang.